

Predikatie over Matthéüs 8 vers 10
door eerwaarde heer D.J. van Keulen

Votum.

Zingen Psalm 26 : 8 en 11.

Belijdenis van Nicéa.

Schriftlezing Matthéüs 8 vers 1 t/m 13

1 Toen Hij nu van den berg afgeklommen was, zijn Hem vele scharen gevolgd.

2 En zie, een melaatse kwam en aanbad Hem, zeggende: Heere, indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen.

3 En Jezus de hand uitstreckende, heeft hem aangeraakt, zeggende: Ik wil, word gereinigd. En terstond werd hij van zijn melaatsheid gereinigd.

4 En Jezus zeide tot hem: Zie dat gij dit niemand zegt; maar ga heen, toon uzelf den priester, en offer de gave die Mozes geboden heeft, hun tot een getuigenis.

5 Als nu Jezus te Kapérnaüm ingegaan was, kwam tot Hem een hoofdman over honderd, biddende Hem,

6 En zeggende: Heere, mijn knecht ligt te huis geraakt, en lijdt zware pijnen.

7 En Jezus zeide tot hem: Ik zal komen en hem genezen.

8 En de hoofdman over honderd antwoordende zeide: Heere, ik ben niet waardig dat Gij onder mijn dak zoudt inkomen; maar spreek alleenlijk een woord, en mijn knecht zal genezen worden.

9 Want ik ben ook een mens onder de macht van anderen, hebbende onder mij krijgsknechten; en ik zeg tot dezen: Ga, en hij gaat; en tot den anderen: Kom, en hij komt; en tot mijn dienstknecht: Doe dat, en hij doet het.

10 Jezus nu dit horende, heeft Zich verwonderd, en zeide tot degenen die Hem volgden: Voorwaar zeg Ik u, Ik heb zelfs in Israël zo groot geloof niet gevonden.

11 Doch Ik zeg u, dat velen zullen komen van oosten en westen, en zullen met Abraham en Izak en Jakob aanzitten in het Koninkrijk der hemelen;

12 En de kinderen des Koninkrijks zullen uitgeworpen worden in de buitenste duisternis; aldaar zal weinig zijn en knersing der tanden.

13 En Jezus zeide tot den hoofdman over honderd: Ga heen, en u geschiede gelijk gij geloofd hebt. En zijn knecht is gezond geworden te dierzelfer ure.

Gebed.

Zingen Psalm 86 : 2 en 3.

Gemeente, met de hulp des Heeren en onder inwachting van Zijn Heilige Geest, wensen wij in deze avond u Zijn Woord te bedienen uit het gedeelte dat wij samen lazen, Matthéüs 8, en dan wel met name het 10e vers, deze woorden:

Jezus nu, dit horende, heeft Zich verwonderd, en zeide tot degenen, die Hem volgden: Voorwaar zeg Ik u, Ik heb zelfs in Israël zo groot een geloof niet gevonden.

Om naar aanleiding van deze tekstwoorden stil te staan bij drie gedachten.

- 1e. De pleitende hoofdman.
- 2^e. De onwaardige hoofdman.
- 3e. De gelovige hoofdman.

Toen Hij nu van de berg afgeklommen was. Zo begint ons teksthoofdstuk. Wat had de Heere Jezus eigenlijk gedaan op de berg? Wel, Hij had daar gezeten op de hoogte boven de schare, boven het volk verheven, en Hij had, dat kunt u lezen in de hoofdstukken 5 t/m 7 van het Matthéüs-Evangelie, die preek uitgesproken die later de naam “de bergrede” gekregen heeft. Ja, daar zittende op de berg heeft Hij Zijn rede laten horen. Waar heeft Hij nu eigenlijk over gepreekt in heel die bergrede? Wel, die bergrede wordt ook wel genoemd “de grondwet van het Koninkrijk der hemelen”. Daarin heeft de Heere Jezus kort, puntig en zakelijk uiteen gezet hoe de gang van zaken is in het Koninkrijk van God. En nu, nu Hij Zijn rede geëindigd heeft, nu komt Hij van de berg af, om in de praktijk onder het volk, temidden van de schare waar te maken wat Hij even daarvoor in die bergrede had gepreekt. In de praktijk zal Hij tonen dat de theorie van het Koninkrijk der hemelen juist is, en dat de Heere spreekt en het ook doet. Dat in God die zaken één zijn. Alles wat uit Zijn mond uit gaat, dat doet Hij ook.

Toen Hij nu van de berg afgeklommen was. Van de hoogte af heeft de Heere Jezus weer plaats genomen tussen de mensen. En ja, wat dacht u? Zou dat voor de Heere Jezus nu niet een lijdensgang geweest zijn? Het haast zich weer in de lijdenstijd naar de Goede Vrijdag en naar het Paasfeest toe. Nou, dit dan? Zou dit geen lijden geweest zijn voor de Heere Jezus Christus? Onder een volk te wandelen dat Hem niet geloofde. Onder een volk te wandelen dat bij Hem vraagtekens stelt. Je zegt: “Ja man, maar er staat toch: Toen

Hij nu van de berg afgeklommen was, zijn Hem vele scharen gevolgd". Jazeker, dat staat er ook. Maar wat was het dat die vele scharen Hem deed volgen? Het is niet anders geweest dan nieuwsgierigheid, wispelturigheid. Een ogenblik gevangen. Ze wilden Hem weleens volgen Die zulke woorden had uitgesproken, om te horen of Hij nog meer opmerkelijke zaken aan de orde zou brengen. Om te zien of Hij opmerkelijke daden zou tonen. Zijn vele scharen Hem gevolgd, ja, in hun wispelturige nieuwsgierigheid achter de Heere Jezus aan gekomen. Maar weet u, dat was niet met het geloof gemengd, niet met dat ware zaligmakende geloof, zoals het straks in ons hoofdstuk wordt uitgetekend, wat dat nu feitelijk inhoudt. En toch heeft de Heere Jezus Christus niet één van die mensen weggezonden. Hij heeft tegen niet één van die mensen gezegd: "U bent hier op de verkeerde plaats, het is met het geloof niet gemengd, ga maar naar huis". Nee, ze mochten Hem volgen. Weet u hoe dat zit? Dat zit zo, er mocht eens een woord of een werk van Hem in goede aarde vallen. Er mocht er nog eens één uit die schare getroffen worden door heel Zijn optreden, door heel Zijn handelen. Hij heeft ze niet weggezonden, maar Hij heeft het toegelaten dat ze Hem volgden.

Hoe lang bent u Hem al gevolgd eigenlijk? Hoe lang bent u al achter Hem aan aan het gaan? Wat komt u eigenlijk in de kerk doen? Wat brengt u hier? Wat zoekt u hier? Deze schare zocht wat opmerkelijks. Wat zoekt u? Wat heeft u naar deze plaats toegedrongen? Want zometeen ontmoeten wij mensen die ook naar de Heere Jezus toe komen, maar die een andere drang in zich waarnemen. Die gedrongen worden door de nood van hun zielen. Dat is het grote onderscheid.

Hier was een nieuwsgierige schare. En die nieuwsgierige schare krijgt wat ze begeert. Ze krijgen dat opmerkelijke wat ze wel zouden willen zien. Maar tegelijkertijd krijgen ze in dat opmerkelijke, wat ze voor hun ogen zullen zien, ook een les, een beschamende les mee. En dat is het voor u en mij vanavond ook, om dat te zien. Hoedanig ons leven is in het licht van dat Woord. Hoedanig ons leven is in het licht van het oordeel van de Heere Jezus Christus. Daar loopt het immers over.

Toen Hij nu van de berg afgeklommen was zijn Hem vele scharen gevolgd. Toch opmerkelijk dat die mensen achter Hem aan gekomen zijn, die zo godsdienstig waren, in dat Oudtestamentische ritueel zo vast zaten, die het van de leidslieden wel hoorden: "Die Jezus van Nazareth is maar een klapper, wat moet je daar doen? Die heb je niet te volgen. Dat is een gevaarlijk Man". Opmerkelijk, vele scharen, staat er. Hoeveel zullen dat er geweest zijn? Nou, het is een

mensenmassa geweest in ieder geval. Maar de Evangelieschrijver zegt in ons hoofdstuk: "Let nu niet op die vele scharen, let nu niet op die massa, want die lijkt wel groot, maar die is feitelijk onbeduidend, krachteloos, omdat daar geen geloof in gevonden wordt". En zie, zegt Matthéüs, ik zal iets nog opmerkelijkers tonen, ik zal u iets laten zien wat helemaal buiten alle verwachting is.

En zie, daar bij de Heere Jezus, temidden van die vele scharen, temidden van de samenleving van die dagen, is daar ineens een melaatse. Een melaatse die daar niet hoorde te komen, is het niet! Een melaatse die buiten de maatschappij hoorde te blijven. Die ergens in de wildernis maar een plekje voor zichzelf in de eenzaamheid moest zoeken. Hij was immers melaats, en dus onrein, en dus droeg hij het gevaar bij zich om ook al die anderen onrein te maken. Hoe bestond hij het om daar temidden van die mensenmassa te verschijnen? Nou, daar zie je nu de kracht van het geloof. Daar zie je nu dat ware zalmakende geloof. Dat breekt overal dwars door heen. Al zegt de wet tegen die melaatse: "Je hoort er niet bij, je moet uit de buurt blijven". Toch drukt de nood van zijn bestaan hem, dwars overal door heen, naar de Heere Jezus toe.

En zie, een melaatse kwam. Daar komt hij aan. En al meteen blijkt (ik weet niet of u het ook ziet) dat deze melaatse vele malen gelukkiger is dan heel die schare, waar wellicht vele gezonden onder geweest zijn die geen gebrek of ziekte aan het lichaam hadden. Meteen blijkt hoe gelukkig deze mens is. Zie maar.

En zie, een melaatse kwam en aanbad Hem. Deze man valt voor de Heere Jezus op zijn knieën. Hij gaat voor de Heere Jezus in het stof en hij brengt Hem Goddelijke, Koninklijke hulde toe. Aanbad Hem, staat er. Dat betekent dat hij zelf de nederigste plaats inneemt en Hem, Die hij aanbidt, de hoogste plaats toeschikt. Hij kwam en aanbad Hem. Dat had nog niet één van die schare gedaan. Nog niet één van al die Joden had Hem aanbeden. En nu deze melaatse ziet in Hem wat Hij werkelijk is. Die ziet in Hem de eeuwige Zoon van God, de Koning van hemel en van aarde. Hij noemt Hem Heere, ofwel Kurios, Heerser, Regeerder over alles, U Die alle dingen in Uw Goddelijke hand hebt. Hij brengt Hem de hulde toe die Hem toekomt. Mensen, dat is een aanklacht geweest voor heel die schare die Hem volgde. Dat is een les geweest!

Is het voor u ook een les? Hoe denkt u eigenlijk over de Heere Jezus Christus? Ja, u zult wel toestemmen met mij mee, dat Hij de Zaligmaker is en dat er geen andere Weg tot het behoud is dan door Hem. Dat zult u wel met mij toestemmen. Daar ga ik dan maar van uit. Maar nu dit: Geloof u ook dat Hij het kan? Geloof u ook dat Hij het wil? Geloof u ook dat Hij het zal? Geloof u ook dat het één

wenk van Zijn alvermogen is en dat het dan gebeurd is? Gelooft u dat? Deze melaatse wel. Die geloofde het. Hij zegt: “Heere, indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen”. Gelooft u dat, met die melaatse mee, dat er in hemzelf geen grond, geen reden van goede hoop is, maar dat hij totaal afhangt van de soevereine wil van God? En dat die soevereine wil van God geen struikelblok is. Nee, juist niet. Maar een opening waardoor het mogelijk is voor de grootste der zondaren, dat ze barmhartigheid te beurt zou vallen.

Heere, indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen. U, de Soevereine, U hebt slechts te willen. Dat is geen onderscheiden zaak. Er staat niet: “Als U zou willen, wilt U het dan ook tonen dat U het kunt?” Zo iets. Dat je dat uit elkaar zou kunnen trekken. Nee, deze melaatse zegt feitelijk: “Als U wilt, is het daar. Als U wilt, gebeurt het. Indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen. Zodra in Uw soeverein besluit de wil daar is om mij te reinigen, zo zal ik gereinigd wezen”. Deze man hangt af van de wil en van de beschikking van de Heere Christus, voor Wie hij in het stof ligt.

Ja, heel die schare hing ook af van de wil en de beschikking van de Heere Jezus. Maar ze lagen niet voor Hem in het stof. Ze brachten Hem die Goddelijke hulde niet.

En de Heere Jezus gaat deze melaatse voor halen. Voor dat volk van Israël, voor dat verbondsvolk heen. En Jezus de hand uitstrek-kende, om daarmee te tonen aan heel de schare: het is niet bij toeval, of per ongeluk dat Ik deze melaatse aanraak. Het is Mijn bewuste keuze. Jezus de hand uitstreckkende, heeft hem aange-raakt, zeggende... Dus Hij gaat Zijn daad met Zijn woorden beves-tigen. “Ik wil, wordt gereinigd”. In dat aanraken van die melaatse maakt de Heere Jezus Zich één met die melaatse, vereenzelvigt Hij Zich met die zonde, met die ellende, met die ziekte van die man die Hij aanraakt. Maar terecht zeggen de klassieke verklaarders: “Zijn Majesteit, Zijn Goddelijkheid, Zijn almacht, heel Zijn Wezen is vele malen groter dan de melaatsheid van die man. Veel eerder dan dat die melaatsheid de Heere Jezus onrein zou kunnen maken, zal Zijn macht en majesteit van die melaatse een reine maken”.

Dat gebeurt hier. En terstond werd hij van zijn melaatsheid gerei-nigd. Deze melaatse is bij de Heere Jezus niet beschaamd uitge-komen. Hij heeft zoveel mogen ontvangen, waar hij toch niet op had durven rekenen, is het wel! Genezing en gezondheid ontvangen. Wat een heerlijkheid. Wat een vreugde is die man te beurt gevallen. En Jezus zeide tot hem: “Zie dat gij dit niemand zegt, maar ga heen, toon uzelf de priester en offer de gave die Mozes geboden heeft, hun tot een getuigenis”. Dus voordat ge over dit wonder spreekt, ga naar de tempel. Laat u zien aan de priester. Laat hij bevestigen dat

ge genezen zijt van uw melaatsheid. Offer de gave die in de wet van Mozes geboden is. En dan zal het zijn, hun tot een getuigenis, staat er. Wat betekent dat? De Heere Jezus zegt dit: "Als zelfs de wet van God u voor een reine moet verklaren, dan zullen zij, die zeggen de wet van God te handhaven, beschaamd uit komen en als een onreine openbaar komen, omdat zij, met de wet van God in de hand, die Jezus verachten, Die bij machte gebleken is om deze melaatse te genezen". Hij Die hier betoont dat Hij de eeuwige Zoon van God is, dient ook door de Joodse overheid als de Zoon van God erkend te worden. Als zij dat niet doen, is dat hun tot schuld en tot schande, hun tot een getuigenis". Dat gaat verder dan de grens van dit leven. Dat gaat tot in de eeuwigheid toe, hun tot een getuigenis. Als ze daar hun ogen zullen moeten open doen, in die plaats van verschrikking, waarvan we gelezen hebben: "waar wening is en knersing der tanden". Dan zal dat het zijn wat ze aanklaagt, dat het ze voor de ogen getoond is hun tot een getuigenis. Als zelfs hun geweten met het woord en het oordeel van God ze mee moet aanklagen: "Ge hebt niet gewild dat Hij Koning over u zijn zou". Hun tot een getuigenis.

Ik heb een vraag aan u. Heeft Jezus u genezen? Wat hebt u daarvan ondervonden? Hier is een getuigenis van een melaatse, die aan de voeten van de gezegende Middelaar niet beschaamd is uit gekomen. Is het u tot een getuigenis? Klaagt het u aan in deze avond? Acht u zichzelf nog gezond en rein? Bent u nog verheven boven deze melaatse? Of heeft u een geestelijke les geleerd, waar in het diepst van uw hart daar een geestelijke melaatsheid blootgelegd is, een vuilheid, een walgelijkheid voor het aangezicht van God. Kent u uw ellende? De grote nood waarin u verkeert. Weet u het dat het niet om het even is om met de vele scharen mee Jezus te volgen? Weet u het dat u er verantwoordelijk voor gehouden zult worden wat u met dat Woord van God zult doen? Want dat Woord des Heeren zal niet ledig tot Hem wederkeren. Of een reuke des doods ten dode, of een reuke des levens ten leven. De Heere Jezus heeft het getoond voor het aangezicht van die vele scharen. En hoevelen onder die schare zullen er niet ziek geweest zijn! Hoevelen zullen er geen lichamelijke kwaal bij zich gedragen hebben! Daar een kreupele. Daar een blinde. Daar een dove. Wie zal het zeggen? Zullen ze allemaal gezond geweest zijn? Het kan toch niet. Want die wereld van ons, dat leven van ons, daar getuigt het Woord van God van: "Het uitnemendste van die is moeite en verdriet". Hoevelen zullen er niet geweest zijn met allerlei kwalen en klachten! Maar ze konden op de been blijven. Ze zijn voor de Heere Jezus niet in het stof gevallen. En u? En u? Geestelijk, maar ook lichamenlijk. Waar

hebben al uw kwalen en noden u gebracht? Is het daar al terecht gekomen, dat u bij die melaatse in het stof van de vernedering neer lag? Of zegt u: “O nee, ik kom niet in de buurt bij die melaatse, want dan word ik ook nog onrein”. Of zeg je: “Och, onreiner en vuiler kan ik toch niet worden. Ik kan er gerust bij”. Hoe zit het eigenlijk?

Hun tot een getuigenis. Er is een getuigenis af gegeven door de daad en door het spreken van Christus. En? Ja, de schare is dezelfde gebleven. Maar zie hier de goedheid, de lankmoedigheid van God. De Heere laat nog altijd die schare Hem volgen. Als nu Jezus te Kapernaüm in gegaan was en als Hij terug komt op de plaats waar Hij Zijn omwandeling ook begonnen heeft, Kapernaüm. Als nu Jezus Kapernaüm ingegaan was, gaat er opnieuw iets wonderlijks, iets opzienbarends gebeuren. Kwam tot Hem een hoofdman over honderd. Misschien hebben die scharen wel gedacht: “Maar goed dat die hoofdman over honderd er nu precies aan komt, want nu zal die Heere Jezus het wel voor Israël op nemen. Nu zal Hij daar die Romein wel te kijk zetten voor ons allemaal. Nu zal Hij hem wel beschuldigen vanwege zijn vuile heerschappij en tirannie over ons volk. Nu zullen we eens horen dat Hij het koninkrijk aan Israël wederom oprichten zal. Nu zal het wel blijken Wie Hij is”. Maar nu gaat het alles zo anders.

Als nu Jezus te Kapernaüm in gegaan was, kwam tot Hem een hoofdman over honderd. Op elk woordje letten hoor. Kwam tot Hem. Dus die man heeft in heel die schare een Doel op het oog gehad. Misschien hebben er duizend mensen gelopen. Maar hij wist precies tussen die duizend Wie hij hebben moest. Kwam tot Hem. En alsof die melaatse nog niet erg genoeg was. Alsof de Heere Jezus Zich nog niet genoeg vernederd, verlaagd had. Nu komt zelfs een heiden tot Hem, zo’n onbesnedene, zo’n vijand van Israël. En ook deze heiden blijkt verder te zijn dan heel die schare, dan heel de Joodse godsdienst van die dagen. Want ook deze buigt voor Jezus in het stof. Biddende Hem, staat er. Hem ook die Goddelijke en die Koninklijke hulde toebrengende. Hem erkennende als die Kurios van hemel en van aarde. En zeggende: “Heere...”

Ach ja, wat had die man nu eigenlijk gebracht bij de Heere Jezus? Dat is een verschil met die melaatse. Wat had die melaatse tot Jezus gebracht? Zijn melaatsheid. Zijn nood. Zijn persoonlijke toestand. En waardoor wordt die hoofdman tot de Heere Jezus gebracht? Door de nood van een ander. Zie hier hoe ver de ruimte van het genadevol Evangeliewoord reikt. Dat zelfs het gebed voor de ander niet wordt afgewezen. Maar zie ook hoe in dat gebed voor de ander deze hoofdman over honderd zichzelf, zijn eigen hart en leven openbaar maakt.

Wat is het wat die man gebracht had tot Jezus? Het lijden van zijn knecht, een slaaf. Wat was een slaaf in die dagen? Dat was een stuk huisraad. En zodra een slaaf ziek werd, werd hij buiten de deur gezet. Nee, zijn achterstallige loon kreeg hij niet mee hoor. Daar hoef je niet op te rekenen. Hij werd buiten de deur gezet. Daar had je last van. Dat ging in de papieren lopen. Dan moest er een dokter komen. Dat was die slaaf helemaal niet waard. Voor veel minder geld kon hij zo op de markt een nieuwe slaaf gaan kopen. Zo ging dat. Zo gevoelloos. Zo onmenselijk.

Maar hier blijkt dat deze heiden het voorwerp is van de Goddelijke bemoeienissen. Hier blijkt dat deze man een mens geworden is. Een mens met een hart, met gevoel, met liefde. Een mens die re- kent met zijn medemens, met de waarde van het leven van een ander.

Heere, Kurios, U Die alle dingen weet en ziet. Mijn knecht ligt te huis geraakt en lijdt zware pijn. Die slaaf was ziek geworden. En in plaats dat hij die slaaf had heen gezonden, had hij die slaaf uit de barak- ken van zijn houten bedje af gehaald, en had hij hem bij hem in huis genomen en op dat mooie, zachte, fluwelen bed neer gelegd. Hij had het beste plekje voor die slaaf opgezocht. En weet je wat blijkt uit die tekst? Die hoofdman heeft aan dat bed van die slaaf zitten waken. Hij heeft zijn ogen open gehad. Hij heeft daar opgelet wat hij waarnam, en hij wist het precies wat er met zijn knecht aan de hand was. Hij had het niet van horen zeggen. De liefde was zo ver ge- gaan, dat hij het zelf had gezien. Mijn knecht ligt te huis geraakt en lijdt zware pijn. Dus met kreupelheid geslagen, met verlammingen geslagen, en ook nog eens in het lijden van zware pijnen.

Wat is het nu wat die hoofdman bij de Heere Jezus doet roepen om de hulp van die Heere Jezus? Zegt die hoofdman: “Ik ben een mens met macht. Ik ben het die bij de verdrukker, bij de overheerser van dit volk hoor. Ik heb hier te gebieden naar wat ik wil. Ik wil hebben dat U nu met mij mee komt, mij volgt en mijn knecht geneest”? Heeft hij gezegd: “Ik zal U zoveel betalen als U voor mijn knecht genezing teweeg zult brengen”? Heeft hij iets aangedragen van zijn eigen waardigheid, of van zijn eigen aanzienlijkheid? Is die man belangrijk gebleven voor het aangezicht van de Heere Jezus Christus? Nee! Die man heeft niets meer. Ja, weet u wat hij nog heeft? Hij heeft de ellende van zijn slaaf. Dat is op zijn ziel gebonden. En de ellende van zijn slaaf brengt hem aan de voeten van de Heere Jezus. En de hele pleitrede die die man houdt is dit: “Heere, mijn knecht ligt te huis geraakt en lijdt zware pijnen”. Het enige wat die man doet, is de nood van zijn slaaf open leggen voor het aangezicht van de Heere Jezus Christus.

Hebt u weleens gepleit bij God? Er is een theologie in onze dagen dat roept over pleiten. Pleiten op het verbond. Je moet pleiten op de beloften. Je moet pleiten op het Woord. Ik weet niet goed waar het vandaan komt. Ik lees hier een hele andere pleitrede. Mijn knecht ligt te huis geraakt en lijdt zware pijnen. De enige pleitrede die deze man had, is dat: de Heere Jezus deelgenoot maken van zijn ellende. Hebt u weleens mogen pleiten voor het aangezicht van God? Bent u weleens voor de Heere op de knieën gegaan en hebt u uw nood geklaagd? Is het weleens op een punt gekomen dat je geen hoogdravende waardigheidstaal meer mee kon brengen? Dat je nergens meer op steunde. Je nergens meer op beroemen kon. Dat er in u geen reden en grond lag dat de Heere u wel zou doen. Maar kon je niet verder meer komen dan je nood aan Hem te klagen.

Je zegt: "Ja, man, maar hier heeft die hoofdman het toch over de nood van een ander". Ja, ten dele. Die man heeft het ook over zijn eigen nood. Ik hoop het u te mogen verklaren. Er staat dit: "Heere, mijn knecht ligt te huis geraakt en lijdt zware pijnen". Ja, daar had die man bij kunnen zitten met heel zijn gevoel. Daar had die man naar kunnen kijken. Daar had hij het hoofd bij kunnen schudden. Hij had kunnen denken: "Ach, het is wat voor die arme slaaf". En hij had die slaaf kunnen laten sterven. Dat had kunnen gebeuren. Dan was hij menselijk geweest. Maar nu is hij christelijk. Dat betekent dat hij bij dat ziekbed vandaan gegaan is en naar de Heere Jezus gedreven wordt. Ik zei u zojuist: de nood van zijn slaaf drijft hem naar de Heere Jezus. Maar het gaat verder. Zijn eigen nood drijft hem naar de Heere Jezus. Want die man heeft nog een andere les geleerd, daar aan dat ziekbed. Hij keek naar die lijdende slaaf. En weet je wat die man beseftte? Omdat ik gezondigd heb tegen God, daarom is er zoveel moeite en verdriet op deze wereld. Omdat ik kwaad gedaan heb tegen mijn Schepper, daarom moet daar mijn slaaf pijnen lijden en daar vreselijk ziek wezen. Dat is mijn schuld.

Ben je zo ook weleens langs een ziekenhuis gekomen? Heb je zo weleens bij dat sterfbed van je lieve moeder gestaan? Heb je daar weleens de ellende gezien van zoveel mensen om je heen, tot in de uiterste delen van de wereld toe? Dat je de slag terug kreeg: Hier zit de oorzaak. Ik ben opgestaan tegen God. Ik heb gezondigd, gedaan dat kwaad is in Zijn Goddelijk oog.

Je zegt: "Dat is inlegkunde. Het staat er niet". Wel waar, het staat er wel. En Jezus zeide tot hem: "Ik zal komen en Hem genezen". Dat is het antwoord van de Heere Jezus Christus. Zie je trouwens? Dat moet ik toch wel even tussendoor zeggen. Die man heeft geen enkele pleitgrond meer dan alleen nog de ellende van zijn slaaf. En de Heere Jezus lijkt horend en verhorend te zijn, blijkt mild en over-

vloedig te zijn, blijkt zo getrouw te zijn dat Hij direct zal mee gaan met die hoofdman over honderd, om daar die slaaf te bezoeken met Zijn heil en met Zijn gunst.

Hoe komt het dat u de Heere aanroept en niet gehoord of verhoord wordt? Hoe komt het dat u al zo lang de Heere vraagt en bidt, en het gebeurt maar niet? Hoe komt het toch dat er zo weinig gehoord wordt van het genadevolle en doorbrekende werk van God in het leven van mensenkinderen? Hoe komt het dat er geestelijk, maar ook lichamelijk, laat ik dat dan maar eens zeggen, zo weinig zieken genezen worden? Hoe komt dat? De Heere Jezus gaat het straks Zelf zeggen, hoe dat komt. Houdt u die vraag vast alstublieft. Overweeg uw bestaan en zie het of de woorden, zojuist in uw oren geklonken, de waarheid zijn. Of u dat ook in uw leven moet zeggen: “Ja, wat wordt er eigenlijk van de hand en van de macht van God gezien in mijn leven?” Zie het vervolg.

En Jezus zeide tot hem: “Ik zal komen en hem genezen. Uw pleitrede is aanvaard, uw nood is Mij bekend, en Ik zal komen en u doen waar u om vraagt”. Nee, die man had helemaal niet om genezing gevraagd. Die man had nergens om gevraagd. Die man had alleen geklaagd, had alleen de nood geklaagd: “Mijn knecht ligt te huis en lijdt zware pijnen”. Maar veel meer dan dat deze man in zijn gebed kon aandragen, zal hij ontvangen. “Ik zal komen”. Daar had hij al niet om gevraagd, dat de Heere Jezus zou komen. “En Ik zal hem genezen”. Ook dat had hij niet zo direct verzocht. Wellicht had hij het gehoopt. Wellicht had hij er niet op kunnen rekenen. Maar de Heere Jezus geeft hem dat antwoord.

En dan gebeurt er wat. Dan komt het hart van de hoofdman ten volle openbaar. Hij heeft gepleit voor zijn knecht. Daaruit blijkt zijn liefde voor zijn knecht. Maar nu, nu zal er iets pijnlijk aan het licht komen, een gevoelige ontdekking van het hart. Daarom zei ik u daarstraks, dat dat gebed, die pleitrede voor zijn knecht, ook een aanklacht voor die hoofdman zelf is.

En de hoofdman over honderd... Weer noemt Matthéüs hem “de hoofdman over honderd”. Bewust. Zie hoe hoog hij is in het maatschappelijke leven. En zie hoe laag, hoe klein hij is voor het aangezicht van God. Zie hoe alle maatschappelijke maatstaven wegvallen en elk mensenkind gelijk is in het oog van God: nietig, maar ook nog eens onwaardig.

En de hoofdman over honderd antwoordende en zeide: “Heere, ik ben niet waardig dat Gij onder mijn dak zoudt in komen”. Hij is pleitend geweest voor zijn slaaf, en nu blijkt het dat hij openbaar komt in zijn eigen onwaardigheid. De onwaardige hoofdman wordt ons hier getekend met zijn eigen woorden: “Heere, ik...” Zie je dat. “Mijn

slaaf is het misschien wel waardig, dat U hem zou bezoeken. Maar hij ligt in mijn huis. En ik ben het niet waardig dat Gij onder mijn dak zoudt in komen". Daar ligt iets vreselijks in, mensen, iets vreselijks. Weet je wat? Dit: De hoofdman zegt tegen de Heere Jezus: "Nu is mijn onwaardigheid een struikelblok voor de genezing van mijn slaaf. Nu ben ik een hinderpaal voor het geluk van mijn knecht. Nu ben ik er de oorzaak van als U Uw macht en Uw majesteit niet zult kunnen tonen. Heere, ik ben niet waardig dat Gij onder mijn dak zoudt in komen". En toch, daar zie je dat geloof. Dat ware zaligmakende geloof. In al zijn onwaardigheid laat hij niet na. Hij heeft hoop gekregen uit de woorden van de Heere Jezus Christus: "Ik zal komen en hem genezen". Hij heeft hoop en moed gekregen op God. "Maar spreek alleenlijk een woord, en mijn knecht zal genezen zijn. Spreek alleenlijk een woord". Wat bedoelt die hoofdman eigenlijk? "Zend één van Uw gediensstige geesten met een bevel uit, dat die, een mindere, een engel, onder mijn dak zou in komen en mijn knecht zou genezen. Spreek alleenlijk een woord, omdat U immers de machthebbende bent en het recht hebt om te spreken. En de gediensstige geesten zullen moeten uitgaan op Uw hoog bevel". Hij verklaart het zelf in het 9^e vers: "Want ik ben ook een mens onder de macht van anderen, hebbende onder mij krijgsknechten. En ik zeg tot deze ga, en hij gaat. En tot een ander kom, en hij komt. En tot mijn dienstknecht doe dat, en hij doet het. Ik deel ook orders en bevelen uit, en ze gaan, omdat ze mij hebben te gehoorzamen. Ja, en omdat ze in mij mijn meerdere, de keizer, te gehoorzamen hebben. En zo zullen de engelen U gehoorzamen, omdat ze in U Uw Meerdere, namelijk God, de Vader in de hemel, hebben te gehoorzamen in alles. Ze gaan uit op het hoog bevel van de levende God". Nu, had deze man een rechte Godskennis ja of nee? Wat dacht je! Daar moet je vandaag eens om komen in kerkelijk Nederland. Met die melaatse mee had hij meer van God begrepen dan wij bij elkaar. Dat kon best eens gebeuren, of niet! Zou het niet? En ze gingen niet meer bij Jezus vandaan, die melaatse, maar ook die hoofdman niet. Weet je wanneer die melaatse weg ging? Toen hij weggestuurd werd: "Ga naar de tempel en laat je nakijken, en offer offerande". Toen ging hij pas. Wanneer gaat die hoofdman pas weg? Als de Heere Jezus hem wegzendt. Weet je wat wij voor mensen zijn? Ik hoop dat u beter bent dan ik. We zijn zo aan het weggaan, zo vaak bij Hem aan het weggaan. Maar bij Hem te blijven! Omdat het bij Hem alleen te verkrijgen is en opmerkzaam te zijn op Zijn spreken. Ik zei het u zojuist: De hoofdman krijgt hoop en moed uit het woord wat de Heere Jezus spreekt. Heb je zo weleens in de kerk gezeten? Je had de nood van je hele

ziel onder je arm. Het was zwart in je hart, en, och ja, de weg kon je niet meer bekijken. Hoe moest het allemaal gaan? Je wist het ook niet meer, voor tijd en eeuwigheid beide. En dat Woord werd gepredikt. En toen? Heb je er heerlijk in vermaakt en zeg je: "Nou, het is aardig, ik heb het weer gehoord". Of heb je weleens moed mogen scheppen uit dat Woord van God? Heeft het weleens stof tot roepen gegeven? Dat het in de prediking van het Woord zo aan de orde kwam, zoals de Heere Jezus het zegt tegen deze man: "Ik zal komen en hem genezen". Als je daar de voorbeelden werden uitgetekend van hen die die heerlijke genezing van Hem bij Hem vandaan te beurt hebben mogen vallen. Als het je daar verkondigd werd hoe goed God is voor een slecht mens. Dat Hij nog nooit een zondaar weggestuurd heeft. Zelfs die schare niet, die Hem helemaal niet geloofden en die Hem toch volgden. Dat ze allemaal welkom waren bij Hem. Heb je er weleens moed uit mogen scheppen om aan te houden aan de troon van de Goddelijke genade? Of heb je nog nood die houdbaar is, waar je het nog in uit kan houden, waar je nog heerlijk bij kunt slapen gaan? Die hoofdman kon niet meer slapen hoor. Die zat te waken aan dat bed van zijn knecht. Die kreeg de schuldbrief thuis. Die melaatse kon ook niet meer lekker slapen. Wat dacht je, daar ergens in de rotsblokken. Dat ging niet meer. Dat was nood en ellende, die dag en nacht beleefd, gevoeld werd. En toch, daar zit die hoofdman en die houdt aan, aan de troon der genade: "Spreek alleenlijk een woord en mijn knecht zal genezen worden. U bent immers de Kurios. U hebt de einden der aarde in Uw hand. U hebt maar te bevelen en het zal geschieden".

Zo worden ze u vanavond getekend. Melaats en heidens als ze zijn. Zo wordt u de hoofdman getekend, pleitend met al zijn onwaardigheid. Aan welke kant staat u eigenlijk? Bent u ook al aan die kant? Of staat u nog aan de zijde van de vele scharen? Die vele scharen die het zo heerlijk met elkaar uit kunnen houden. Discussiëren, redeneren over allerlei interessante theologische onderwerpen. Gezellig bij elkaar op de thee bepraten wat er toch met die melaatse gebeurd is. Vraagtekens zetten uiteraard. Zou het wel waar zijn? Zou het geen inbeelding zijn? En dan is er ander en die heeft ook het licht en die zegt: "Ja maar, de duivel is ook machtig, kijk maar uit, kijk maar uit". Dat doet de schare. En die zakt redenerend weg in de hel. Dat is het kenmerk van de schare. En die twee, die melaatse en die heiden, ja, die horen niet meer bij de groep. En toch horen ze er wel bij. Ze horen er eeuwig bij. Ze zijn er bij gehaald.

Zie daar het verborgen werk van de Heilige Geest. Die doet die melaatse dwars door alle wetten en alle hindernissen heen dringen. En zie hier het verborgen werk van de Heilige Geest. Die maakt de

nood bij die heidense hoofdman zo groot, dat hij niet bij de Heere Jezus vandaan kan blijven. En dan is het de Heere Jezus... Dan komen we aan het laatste stuk en dat is meteen natuurlijk ook de toepassing voor u en voor mij. Dan komen we aan dat punt. Dan gaat de Heere Jezus een onderscheid maken. Een onderscheid wat wellicht ook in onze dagen zo radicaal anders is dan dat wij zelf zouden denken. Die melaatse en die heiden, zeg nu zelf, dat is toch gewoon uitschot! Of niet? Zeker als je naar die nette schare kijkt. Dat zijn even gelovigen! Of niet? Die houden de wet van God nog hoog. Die weten nog precies hoe het hoort. Die weten hoe God een mens bekeert enzo. En daar, ja, dat is inderdaad maar afval. Maar ja, Maria zong het al in al haar eenvoudigheid. Rijken die zendt Hij ledig weg, en armen worden met goederen vervuld. Mensen, arm te wezen aan eigen kant, dat is rijk in God. Dat gaat de Heere Jezus betonen. Dat is het laatste nog.

Maar we gaan eerst zingen, Psalm 34 vers 9.

*God is 't verbroken hart,
't Verbrijzeld en bedrukt gemoed,
Te allen tijd, nabij en goed,
In tegenheid en smart.
Veel wederwaardigheên,
Veel rampen zijn des vromen lot;
Maar uit die alle redt hem God;
Hij is zijn heil alleen.*

Jezus nu dit horende. Ik las bij Spurgeon wat, dat heeft me toch even met de ogen doen knippen. Jezus nu dit horende, heeft Zich verwonderd. Spurgeon zegt: “Er is geloof dat is zo groot, dat zelfs Jezus verwonderd is”. Ik dacht: Hoe kan dat nu? Want dat geloof is toch een gave van Hem Zelf! Hoe kan Hij nu verwonderd zijn over Zijn eigen gave? Zo zit het, meen ik: Jezus omwandeland op deze aarde, heeft Zich verwonderd over het werk van Zijn Vader, door de bediening van de Heilige Geest in deze mens. Er ligt in die verwondering, dacht ik, nog wat. Tegelijkertijd een troost. Terwijl daar die hele godsdienstige schare Hem gevolgd is, waarvan er niet één is die Hem gelooft, dat God toch het geloof werkt, wanneer Hij wil, bij wie Hij wil. Getroost dat Zijn werk niet vruchteloos, niet ijdel zal wezen. Maar dat God Zijn Woord waar maakt, dat Zijn huis vol zal worden. Al zullen het de kinderen der belofte niet wezen, dan zullen het de heidenen wezen, uit alle windstreken der aarde. Meestal datgene wat u en ik afschrijven. Die horen er meestal bij. Want het

verachte en hetgeen niets is, het onwaardige, dat heeft God uitverkoren. Dat brengt Hij toe tot de gemeente die zalig wordt.

Jezus nu dit horende, heeft Zich verwonderd. En toen? Heeft Hij Zich aangepast aan het pastoraat van onze dagen? Heeft Hij die man de handen opgelegd en gezegd: "Joh, je bent een fijne gelovige, dat gaat helemaal goed, het komt best voor elkaar, je bent al een aardig eind op weg"? Nee, Jezus nu dit horende, heeft Zich verwonderd en zeide tot degenen die Hem volgden... Je moet opletten wat er staat. Dat betekent dus dat de Heere Jezus Zich tot die schare keert. Dat betekent dus ook dat Hij met Zijn rug naar die hoofdman toe kwam te staan. Dat betekent dus dat die hoofdman in een zware beproeving geweest is. Geloof u dat niet? Hij ligt aan de voeten van de Heere Jezus. Hij geeft daar de klacht weer, de pleitrede: "Mijn knecht ligt te huis geraakt, hij lijdt zware pijnen". Jezus zegt: "Ik zal komen en hem genezen". En de hoofdman zegt: "Heere, ik ben niet waardig dat Gij onder mijn dak zoudt in komen, spreek alleenlijk een woord, en mijn knecht zal genezen zijn". En in plaats van een woord te spreken, gaat Jezus zwijgen, en Hij gaat hem Zijn rug toekeren. Ja, weet je wat het is? Daar doet de wereld en de godsdienstige wereld luchtig over. "Ach, het is toch goed gekomen!" Maar je moet er maar in zitten. Het moet maar realiteit zijn in je bestaan. Je moet het maar meemaken, dat je de rug wordt toegekeerd. Nee, die man wordt niet de handen opgelegd. Die wordt niet zalig gesproken, omdat hij zo'n fijne gelovige is ofzo. Maar de Heere Jezus keert Zich tot de schare. En als Hij Zich tot de schare keert en gaat spreken over die hoofdman, dan klaagt Hij tegelijkertijd die schare aan. Want Hij presenteert daar voor die schare wat nu het ware zaligmakende geloof is. Jezus nu dit horende, heeft Zich verwonderd en zeide tot degenen die Hem volgden: "Voorwaar zeg Ik u, Ik heb zelfs in Israël, zelfs onder u die het had moeten weten, zo een groot geloof niet gevonden". Die hoofdman noemt zichzelf geen gelovige. Jezus noemt hem een gelovige. Hoe noemde die hoofdman zichzelf? Een onwaardige. Hoe zou die melaatse zichzelf genoemd hebben. Ik denk dat hij aardig in had kunnen stemmen met dat woord "onwaardig". De hele wet sloot hem buiten, net als die hoofdman. Maar Jezus noemt hem een gelovige. En dat zegt Hij tegen een schare die werkelijk dacht, van top tot teen gelovig te wesen. Die dachten dat ze al een heel eind op de weg waren. Die dachten dat God Zijn genade wel moest geven, want dat hadden ze immers verdiend! En dat volk wordt door Hem aangeklaagd: "Als hij een gelovige is, bent u dus ongelovig".

Dan weet u het vanavond, hoe het er met u voor staat voor de eeuwigheid. Of u gelovig of ongelovig bent. Dan weet u het. Aan welke

kant staat u? Wie bent u voor het aangezicht van God? Daar had je allerlei deugden en gerechtigheden. Die zullen straks als stoppelen verbranden. En daar was het goud in de beproeving. Daar was een onwaardig mens, waar God Zich naar toe vernederd en verlaagde, om ze te verwaardigen Zijn genadige werking deelachtig te mogen worden.

Voorwaar zeg Ik u, Ik heb zelfs in Israël zo groot geloof niet gevonden. Dus dat noemt de Heere Jezus ook nog eens een “groot” geloof. Ofwel, een geloof van formaat. Groter dan een mosterdzaad. Want van het mosterdzaad staat geschreven: “Indien u geloof had als een mosterdzaad, ge zoudt tot die berg zeggen: “Wordt opgeheven en in de zee geworpen”, en het zou geschieden”. Maar wat hier gaat geschieden, is veel groter dan een berg die opgetild wordt en in de zee terecht komt. Dit is veel groter. Hier gaat een wonder geschieden, mensen. “Ik heb zelfs in Israël zo groot geloof niet gevonden”.

Waarom is dat nog meer een aanklacht? Wel, hierom, u, grote schare, u hebt er alle reden toe om te geloven. Die hoofdman heeft geen reden om te geloven. Wat weet hij nu van het Woord van God? Van het ware zaligmakende geloof? Die heeft geen enkele reden. En die wordt bij Hem gebracht. En zij die er alle reden toe hebben om Hem te gehoorzamen, blijven buiten staan. U hebt er alle reden toe om Hem te geloven. Nabij u is het Woord. Nabij u is het Koninkrijk. Hoeveel moet het nog dichterbij komen? Dat kan niet.

Zoals voor die schare gold, geldt het ook u. Jezus heeft onder u gewandeld. Hij is in het gewaad van Woord en Sacrament de rijen door gegaan. En Hij heeft u week aan week gevraagd: “Wat dunkt u nu van de Christus?” U bent week aan week bepaald geworden bij de ernst van de zaak, dat het zo niet blijven kan zo u geboren bent, dat het zal moeten komen tot dat Godswonder, dat Hij Zich aan u openbaart en verklaart zoals Hij is. Het komt er op aan, mensen. Want de scheiding is zo finaal, is zo definitief. Ik zeg u dat velen zullen komen van Oosten en Westen, die had je er nooit bij gedacht, en zullen met Abraham en Izak en Jakob aanzitten. Die drie vaders, waar u zich zo op beroemt, dat u hun zaad bent, die zullen aanzitten met dat heidense zaad, waar u de neus voor ophaalt, waar u niet van weten wilt. Aanzitten in het Koninkrijk der hemelen zelfs.

Wat is dat voor een Koninkrijk? Dat is het Koninkrijk wat voor Israël, en voor vandaag toegepast, wat voor de gemeente naar de Naam van God genoemd, is weggelegd. Zo zeg ik het even in het licht van de tekst. Dat speciaal voor dat volk wat naar Gods Naam genoemd is, is weggelegd. U met uw gedoopte voorhoofd, met de belijdenis op de lippen; u onder het Woord van God verkerend, het Koninkrijk

der hemelen speciaal voor u bereid. Want er staat: “De kinderen des Koninkrijks zullen uitgeworpen worden”. Die bestemd waren voor dat Koninkrijk, die zullen er niet in komen. Nee, veel erger, die zullen buiten geworpen worden in de buitenste duisternis. Aldaar zal wening zijn en knersing der tanden.

Wat zal die wening en knersing der tanden uitmaken? Niet gewild dat de Koning van Uw Koninkrijk ook over u Koning zou wezen. Het Koninkrijk der hemelen wel willen hebben, maar de God van het Koninkrijk aan Zijn plaats kunnen laten. Wat zal de wening en de knersing der tanden wezen? Zo dichtbij geweest, en buiten geworpen, uzelf uitgesloten. Hoe komt dat, dat u uitgesloten bent? Daar ligt het antwoord op de vraag die ik daarstraks in uw midden neergelegd heb. U bidt en u ontvangt niet, omdat ge kwalijk bidt. Ge bidt wel, maar ge gelooft niet. Ge gelooft niet in de almacht en de majesteit, de goedheid en de barmhartigheid van God. Ge gelooft niet dat Hij ook doet wat Hij zegt. Ge gelooft niet met de melaatse mee: “Indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen”. Ge ontvangt niet, omdat ge niet gelooft. Ge kunt wel grote gebeden uitspreken, maar door uw ongeloof ontvangt ge nog het kleinste niet. Maar dat ware zaligmakende geloof, dat maakt dat u zowat nergens meer om vragen durft, maar dat u zoveel meer ontvangt dan dat u hebt durven vragen en hebt durven hopen. Dat staat er.

En Jezus zeide tot de hoofdman over honderd. Gelukkig, Hij draait Zich weer om. Hij keert Zich weer met Zijn rug naar de schare toe. Die hebben d'r onderwijs gehad. Nu is de hoofdman weer aan de beurt. Nu zal de hoofdman vertroost worden. Dat zijn zwarte ogenblikken geweest, dat hij naar de rug van de Heere Jezus heeft gekeken. Waarom? Dan moet je maar eens zien of je dat verstaat. Omdat hij een keer de blik van de Heere Jezus had gezien. Versta je dat? Als je Zijn blik hebt gezien, Zijn liefdevolle ogen, wat is Zijn rug dan vreselijk, wat is Zijn afgekeerde aangezicht dan een droefheid. Hij had Zijn ogen gezien. Die ogen die Petrus braken, weet u wel. En de Heere Zich omkerende, zag Petrus aan. Naar buiten gaande, weende hij bitterlijk. Ja, dan kun je niet anders. Dan moet dat gebeuren.

Maar Gode zij dank, Jezus draait Zich weer om tot de hoofdman over honderd. “Ga heen, en u geschiede gelijk gij gevraagd hebt”. Nee, gelijk ge “geloofd” hebt. Wat heeft die man geloofd? Dat God alles kan. Dat God alles doet. Dat God alles wil. Dat heeft die man geloofd. Daar heeft hij heel niet om durven vragen, maar dat heeft hij wel geloofd. En hier staat: “Ga heen...” Dus dwaal en draal niet langer. Ga terug naar uw bedeling, naar uw opdracht, naar uw werk. U kunt in uw huis niet gemist worden. En u zult in uw huis waar-

nemen de zegen van de allerhoogste God. U zult ontmoeten het vriendelijk hart en het vriendelijk aangezicht van God. Dat is een andere theologie dan de theologie van de leunstoel. Lekker zitten en lekker wachten, en wie weet, enzo. En met een boekje in een hoekje enzo, verdwijnen uit de samenleving en geen mens meer zien. Dat hè! Zo'n opgesloten volkje. Nou, dit niet hoor. Dit niet. Ga heen en u geschiede gelijk gij geloofd hebt. En aan het geloof van die man zaten geen grenzen meer. Dus ook aan het "geschieden Gods" in zijn leven zaten geen grenzen meer, voor tijd en eeuwigheid beide. Daar ligt het geheime antwoord, waarom ook... Ja, ik ken u natuurlijk niet zo goed. Maar laat ik het maar zo zeggen. Laat ik het maar scherp stellen dan. ...waarom de gemeente van Voorburg zo in aan het zakken is? Laat ik het zo maar zeggen. Waarom het hier zo geestelijk donker is. Waarom in uw leven de dagen der donkerheid vele zijn. Hier ligt het antwoord. U geschiede gelijk gij geloofd hebt. Wat gelooft ge eigenlijk van God? Geloof u wel? En is het uw geloof dat doet roepen, dat doet bidden, dat doet aanhouden aan de troon der genade? Wat gelooft ge eigenlijk?

En zijn knecht is gezond geworden te dierzelfer ure. Wat had die hoofdman gelijk gehad. Jezus hoefde slechts een engel te zenden, en het zou gebeurd zijn.

Te dierzelfer ure, staat er. Dus voordat die man thuis was, zat zijn knecht alweer in de stoel. Zo is het gegaan. Dat doet God. Dat zijn de wondere werkingen van God. Dat is de praktische uitwerking van de grondwet, van de bergrede, van het Koninkrijk der hemelen, waarin de Heere Jezus ze zalig noemt. Zalig! Weet je welk volk er zalig genoemd worden? Nou, kijk maar eens wat voor opsomming dat is. Die echt, maar dan ook echt aan eigen kant niets meer hebben. Niets meer te hopen. Niets meer te verwachten. En Zijn mond geopend hebbende, leerde Hij hen. Jullie, uitschot, afval, die nergens meer bij horen, zalig, zalig, omdat gij geloofd hebt. Omdat in uw leven openbaar gekomen is dat werk van God, de werking van de Heilige Geest. Want die door Gods Geest bewerkt wordt, die gelooft. En de apostel zegt het zo helder, daar sluiten we mee af voor deze avond. Er zijn er twee tot de Heere Jezus gekomen. Die scharen volgden wel, maar ja, die hadden Hem helemaal niet nodig. Er zijn er twee gekomen.

Die tot God komt moet geloven dat Hij is, en een Beloner is dergenen die Hem zoeken.

Ge zoudt wonderen zien die u zouden verbaasd doen staan, die u verwonderd zouden doen staan.

Van Jezus staat er geschreven: "Jezus nu dit horende, heeft Zich verwonderd". En wat u dan zult horen en wat u dan zult zien, dat zal

u verwonderen. Dat God, Die van eeuwigheid tot eeuwigheid De-zelfde is, ook heden nog hoort het geroep der ellendigen, en ze uithelpt, en ze op een hoogte stelt, op de hoogte van de gemeenschap met Hem, ze doet ademen in Zijn liefde.

En wat is nu de liefde van God? Dat is Christus Jezus en Dien gekruisigd. Dat is aan de voet van Golgotha's kruis. Dat is daar waar Hij de lijdende Borg, Sions betalende Borg, Zichzelf heeft doodgeleefd voor armen en ellendigen, opdat het leven bereid zou worden, het leven tot in eeuwigheid. Waarom zoudt ge twifelen aan Zijn macht? Hij Die gezegd heeft: "Het is volbracht". Hij Die gezegd heeft: "Mij is gegeven alle macht, in de hemel en op de aarde".

Mensen, het moge God behagen om Zijn Naam ook onder ons te verheerlijken in die grote daden die Hij doet. Want wat is Hij het niet waard, nietwaar! Stof genoeg al in hoofdstuk 8. Wat is Hij het waard om eeuwig geloofd en geprezen te worden. Zult er bij zijn? Zult u ook aan die kant wezen? In het stof van de vernedering, om verhoogd te worden te Zijner tijd. Hebt ge geloof? Hoop op God, want ge zult Hem nog loven.

AMEN.

Dankgebed.

Slotzang Psalm 17 : 4.

Zegenbede.